

Μετακίνησε τον ασάλευτο βράχο και άλλαξε την κατεύθυνση πτώσης του!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης.

Καθώς λοιπόν προέκοπτε ο μακάριος [Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης] όλο και σε πιο μεγάλες αρετές, και έκαμνε πάρα πολλά θαύματα, η παγκόσμια και πανάρετη φήμη του έτρεχε στον καθένα και σε κάθε μέρος, και το Μοναστήρι του γέμισε από αυτούς που αρνήθηκαν τον κόσμο και κατέφυγαν εκεί, ώστε βρισκόταν ανάμεσά

τους ο μακάριος έτσι όπως λέει ο Δαβίδ στον ψαλμό του, σαν την ελιά την καταφορτωμένη με καρπό, μέσα στον οίκο του Θεού (Ψ.51,10), ώστε να εκπληρώνεται σ' αυτόν ο λόγος που προφήτευσε ο ψαλμός· ο δίκαιος θα ανθήσει σαν τον φοίνικα και σαν τον κέδρο του Λιβάνου θα αυξηθεί (Ψ.91,13).

Όταν είδε λοιπόν ο μακάριος να συγκεντρώνονται πλήθη πολλά και επειδή ο ναός του αγίου Γεωργίου ήταν πολύ μικρός, έδωσε τα υπόλοιπα χρήματα του Μοναστηριού που είχε και έχτισε ναό άξιο του αγίου μάρτυρας Γεωργίου με τρεις κόγχες, που είχε στα δεξιά παρεκκλήσιο του αγίου μάρτυρας Πλάτωνος, ενώ από τα αριστερά παρεκκλήσιο του αγίου μάρτυρας Αντιόχου.

Πάνω δε από αυτό, στο χώρο για τους κατηχουμένους, είχε παρεκκλήσιο των αγίων Μαρτύρων Σεργίου και Βάκχου. Στο ναό αυτό λοιπόν όταν έσκαβαν τα θεμέλια, έσπασαν διάφορα βράχια με φωτιά και ξύδι και μετά τα κατρακυλούσαν κάτω γιατί ο τόπος ήταν άγριος και γεμάτος βράχια.

Βρήκαν και ένα τεράστιο βράχο τον οποίο έβγαλαν και τον κυλούσαν προς τη μεριά του κήπου πίσω από την κόγχη. Στάθηκε ο βράχος σ' ένα τόπο και έμεινε ασάλευτος πλέον εκεί. Προσπάθησαν τόσοι εργάτες να τον μετακινήσουν, αλλά ήταν αδύνατο.

Μόλις το έμαθε ο δούλος του Θεού πήγε κοντά τους· ακούμπησε με το χέρι του το βράχο και είπε ευλογητός ο Κύριος, πήγαινε από εδώ κάτω, διότι χρειαζόμαστε τον τόπον αυτόν και αμέσως με το λόγο του μετακινήθηκε ο βράχος και κατρακυλούσε με σφοδρότητα προς τα κάτω.

Απέναντι, προς τη μεριά που κατρακυλούσε ο βράχος, υπήρχε μια μηλιά και καθώς επρόκειτο να τη συντρίψει, τη λυπήθηκε ο μακάριος και με δυνατή φωνή είπε· “πέρασε δίπλα από το φυτό και μη το βλάψεις καθόλου”.

Αμέσως σαν να ήταν άνθρωπος συνετός άλλαξε τη φόρα που είχε ενάντια στο φυτό και πέρασε από δίπλα χωρίς να το βλάψει.

Από το βιβλίο «Ο άγιος Θεόδωρος Συκεώτης», των εκδόσεων Το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Λεωνίδας Χαριτίδης, πρόλογος αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός, προηγούμενος Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας.